Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Ecaterina Silivestru

Dosarul nr. 2r-964/25
(2-25053351-02-25r-15052025)

D E C I Z I E

11 iunie 2026 **municipiul Chișinău**

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele completului, judecătorul Roman Pascari
Judecătorii Hristina Craveț și Svetlana Vîșcu

examinând fără participarea părților, recursul declarat de avocatul Colenco Aureliu, în interesele recurentului Ilan Șor, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 aprilie 2025, pronunțată la cererea lui Ilan Șor către B.C. „Banca de Economii" S.A. în proces de lichidare, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Roman Talmaci, privind contestarea încheierii executorului judecătoresc,

A C O N S T A T A T:

ÎN FAPT

1. La data de 16 aprilie 2025, Ilan Șor a depus cerere către B.C. „Banca de Economii" S.A. în proces de lichidare, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Roman Talmaci, privind contestarea încheierii executorului judecătoresc din 31 martie 2025 privind organizarea licitației de vânzare a bunurilor imobile înregistrate cu drept de proprietate după debitorul Ilan Șor.

2. La data 23 aprilie 2025, Ilan Șor a depus cerere cu privire la asigurarea acțiunii prin care a solicitat suspendarea licitației publice de vânzare a bunurilor imobile înregistrate cu drept de proprietate după debitor, inițiată prin încheierea executorului judecătoresc Roman Talmaci nr. 1696r/25 din 31 martie 2025 și organizată de către acesta la data de 24 aprilie 2025, ora 10:00 în privința apartamentului nr.*****și ora 11:00 în privința apartamentului nr.*****, până la soluționarea prezentei cauze de către instanțele de judecată.

3. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 aprilie 2025 a fost respinsă cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, formulată în cadrul cauzei intentate de Ilan Șor împotriva B.C. „Banca de Economii" S.A., în proces de lichidare, intervenient accesoriu, executorul judecătoresc Roman Talmaci, cu privire la contestarea încheierii acestuia.

4. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe la 2 mai 2025, în termenul de declarare a recursului, avocatul Colenco Aureliu, în interesele recurentului Ilan Șor, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 aprilie 2025, solicitând admiterea cererii de recurs şi casarea integrală a încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr. 25-793/2025 din 23.04.2025 prin care cererea de asigurare a acțiunii înaintată de Șor Ilan Miron în cauza civilă nr. 25-793/2025 a fost respinsă ca neîntemeiată. Soluționarea problemei prin decizie prin care cererea de asigurare a acțiunii înaintată de Șor Ilan Miron în cauza civilă nr. 25-793/2025 să fie admisă integral, și anume, să se dispună aplicarea măsurii de asigurare acțiunii prin suspendarea licitației publice de vânzare a bunurilor imobile înregistrate cu drept de proprietate după debitorul Ilan Șor, inițiată prin încheierea executorului judecătoresc Roman Talmaci nr. 1696r/25 din 31.03.2025 şi organizată de către acesta la data de 24.04.2025, ora 10:00 în privința apartamentului nr.*****și ora 11:00 în privința apartamentului nr.*****, până la soluționarea prezentei cauze de către instanțele de judecată.

5. În motivarea recursului, avocatul Colenco Aureliu, în interesele recurentului Ilan Șor, a susținut că încheierea contestată este neîntemeiată și urmează a fi casată în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) Cod de procedură civilă.

6. Recurentul a susținut că prima instanță a respins neîntemeiat cererea de asigurare a acțiunii, reținând că nu există temei legal pentru admiterea acesteia, deși, în opinia sa, o asemenea concluzie contravine art. 5 alin. (2) Cod de procedură civilă și dreptului de acces la justiție garantat de art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

7. De asemenea, recurentul a invocat că dispozițiile art. 163 alin. (1) Cod de executare, coroborate cu art. 174 și art. 175 Cod de procedură civilă, nu exclud aplicarea măsurilor de asigurare în cauzele privind contestarea actelor executorului judecătoresc, iar potrivit Hotărârii explicative a Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 32 din 24 octombrie 2003, legea nu limitează categoriile de acțiuni care pot fi asigurate.

8. Astfel încât, pornind de la faptul că nici Codul de executare, nici Codul de procedură civilă nu exclud posibilitatea aplicării măsurilor de asigurare a acţiunii în astfel de categorii de cauze, i.e. contestarea actelor executorului judecătoresc, instanţa de fond nu trebuia şi nu putea respinge cererea recurentului de asigurare a prezentei acţiuni, din simplul motiv precum că aceasta nu are temei legal de a admite cererea respectivă.

9. În susținerea acestei poziții, recurentul a făcut trimitere și la pct. 10 din Hotărârea explicativă a Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 32 din 24.10.2003, potrivit căruia, legea nu determină categoriile concrete de acţiuni care pot fi asigurate şi nici nu stipulează că pot fi asigurate numai acţiunile cu caracter patrimonial.

10. Recurentul a susținut că prima instanță trebuia să examineze cererea de asigurare prin prisma circumstanțelor concrete ale cauzei, a probelor anexate, a obiectului contestației și a normelor de drept aplicabile.

11. În opinia recurentului, lipsa unei analize efective a acestor aspecte afectează caracterul suficient și complet al motivării încheierii contestate.

12. Recurentul, cu referire la art. 177 alin. (3) Cod de procedură civilă și pct. 32 din Hotărârea

explicativă a Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 32 din 24 octombrie 2003, a susținut că instanța de fond nu a verificat criteriile relevante pentru aplicarea măsurilor de asigurare prevăzute de legislația procesuală și dezvoltate în jurisprudența națională.

13. Recurentul a mai arătat că, dacă prima instanță ar fi analizat aceste criterii, ar fi ajuns la concluzia necesității aplicării măsurii de asigurare solicitate.

14. Astfel, dacă e să ne referim la raţionalitatea şi temeinicia cerinţelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, atunci menţionează că acestea au fost formulate, după cum a arătat mai sus, în temeiul art. 163 alin. (1) din Codul de executare coroborat cu art. 174 alin. (1) şi art. 175 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Iar, raţionalitatea acesteia rezultă nemijlocit din natura sa, ori, este logică suspendarea procedurii de vânzare a bunurilor recurentului la licitaţie de către executorul judecătoresc, până la soluţionarea contestaţiei împotriva actului prin care a fost dispusă iniţierea şi organizarea acestei proceduri, având în vedere, mai ales, încălcările invocate de recurent în contestaţia înaintată.

15. Totodată, raționalitatea măsurii solicitate rezultă implicit şi din principiul general şi unanim recunoscut *a majori ad minus* (cine poate mai mult, poate şi mai puţin), ori, dacă potrivit art. 175 alin. (1) lit. e) CPC, instanţa poate suspenda întreaga procedură de executare silită, atunci, cu atât mai mult, aceasta poate suspenda urmărirea doar a anumitor bunuri ce aparţin debitorului, în temeiul art. 175 alin. (2) CPC.

16. De asemenea, nu poate fi pusă la îndoială probabilitatea cauzării unor prejudicii recurentului în cazul neaplicării măsurii de asigurare, or, după cum a menţionat şi în contestaţia înaintată, bunurile imobile scoase la licitaţie, sunt dotate cu mobilier şi tehnică de uz casnic, care nu au fost incluse în actul de evaluare şi nici în preţul de scoatere la vânzare a acestor bunuri imobile, prin vânzarea bunurilor imobile respective, contrar ordinii prevăzute de art. 90 Cod de executare, recurentul va fi lipsit de dreptul la locuinţă etc. Iar, cel mai grav este faptul că deşi prin procesul-verbal nr. 003-1696r/25 din 24.04.2025 (*copia se anexează),* executorul judecătoresc a declarat că licitaţia nu a avut loc, din cauza faptului că nu s-a înregistrat nici un participant, bunurile imobile puse în discuţie urmează a fi scoase la licitaţie repetată, la un preţ mai mic decât cel stabilit la licitaţia din 24.04.2025, sau, transmise intimatului din contul stingerii datoriei.

17. La fel, cum nu poate fi pusă în discuţie, existenţa *perriculum in mora*, în caz de neaplicare a măsurii de asigurare solicitate, ori, din actele şi acţiunile executorului judecătoresc emise/întreprinse după emiterea încheierii din 31.03.2025 *(a se vedea în special copia procesului-verbal din 24.04.2025 anexată la prezenta cerere*), este evident faptul că acesta intenţionează să continue procedura de vânzare a bunurilor imobile ale recurentului la licitaţie, i.e. de înstrăinare a acestora unor persoane terţe sau de transmitere a lor, intimatului din contul stingerii datoriei, chiar şi la un preţ mai redus decât cel stabilit prin încheierea din 31.03.2025.

18. Totodată, în ceea ce ţine de asigurarea unui echilibru între interesele părţilor cointeresate, remarcă că prin aplicarea măsurii de asigurare solicitate, acest lucru este posibil, sau, după cum rezultă din procesul-verbal de sechestru din 19.03.2024, anexat la contestaţia înaintată de recurent, cele două apartamente cât şi bunurile aflate în ele au fost transmise spre păstrare intimatului, prin urmare, acesta nu va avea de suferit nici un prejudiciu, neexistând riscul

dispariţiei lor, în cazul suspendării vânzării acestor bunuri până la soluţionarea de către instanţele de judecată a contestaţiei înaintate de recurent.

19. La fel, cum prin aplicarea măsurii de asigurare solicitată nu pot fi atinse interesele publice sau interesele unor terţi, ci, din contra având în vedere că bunurile respective au fost anterior sechestrate de organul de urmărire penală într-o cauză penală în care Ministerul Finanţelor a fost recunoscut ca parte civilă din motivul că a fost cauzat bugetului de stat un prejudiciu în mărime de cca 23 miliarde lei, asigurarea acţiunii în modul solicitat de recurent - va profita interesului public şi Ministerului Finanţelor în calitatea sa de parte civilă.

20. Nu în ultimul rând, în ceea ce ţine de corelaţia măsurii de asigurare solicitată cu obiectul acţiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea *de facto* a scopului măsurilor de asigurare, este evident faptul că, suspendarea licitaţiei publice de vânzare a celor două apartamente a recurentului are o legătură directă cu obiectul acţiunii înaintate, care se referă la anularea încheierii executorului judecătoresc prin care această licitaţie a fost iniţiată, precum şi faptul că, măsura respectivă va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare a acţiunii, i.e. asigurarea executării unei eventuale încheieri judecătoreşti de anulare a încheierii executorului judecătoresc din 31.03.2025.

21. Şi, din contra, neasigurarea acţiunii în forma solicitată, va duce la imposibilitatea executării unei astfel de încheieri judecătoreşti, există riscul real şi iminent ca până la soluţionarea fondului cauzei, aceste două bunuri imobile să fie înstrăinate de executorul judecătoresc prin intermediul licitaţiilor organizate de acesta în temeiul încheierii din 31.03.2025. Ceea ce, în opinia recurentului, va lipsi de efect practic eventuala hotărâre judecătorească ce urmează a fi pronunțată asupra fondului cauzei.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

22. Art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă:

Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

23. Art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă:

Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

24. Art. 174 Cod de procedură civilă:

La cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

25. Art. 175 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă:

În vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept:

a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane;

a[1]) să noteze acţiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului;
b) să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte;
c) să interzică altor persoane săvârșirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el;
d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acţiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar);
e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.
(2) Judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea și a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii.
26. Art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă:
În cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

MOTIVAREA INSTANȚEI
27. Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de avocatul recurent expuse în cererea de recurs și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul este neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, din motivele ce succed.
28. În acest context, Colegiul notează că asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.
29. Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.
30. Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

31. În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea unor restricții prin aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii se justifică numai în măsura în care sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 174 Cod de procedură civilă și este demonstrată necesitatea ingerinței provizorii în drepturile celeilalte părți.

32. Instanța de recurs relevă că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul *in mora* (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

33. Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, cât și de intimat, Colegiul constată că instanța de fond a reținut corect starea de fapt și a aplicat corect normele de drept incidente raportului juridic litigios.

34. Astfel, Colegiul notează că, obiectul litigiului dedus judecății îl constituie încheierea executorului judecătoresc Roman Talmaci nr. 003-1696r/25 din 31 martie 2025, prin care a fost dispusă organizarea licitației de vânzare a bunurilor imobile înregistrate cu drept de proprietate pe numele debitorului Ilan Șor.

35. La caz, Colegiul judiciar apreciază ca fiind corectă și legală soluția primei instanțe privind netemeinicia cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii or, prin prisma art. 174 Cod de procedură civilă, scopul aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii rezidă în prevenirea imposibilității ori dificultății executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

36. Colegiul reține că argumentul recurentului potrivit căruia Codul de executare și Codul de procedură civilă nu exclud posibilitatea aplicării măsurilor de asigurare în cauzele privind contestarea actelor executorului judecătoresc este corect doar sub aspect abstract. Lipsa unei interdicții exprese nu conduce însă în mod automat la admiterea cererii de asigurare, deoarece și în asemenea categorii de cauze solicitantul este obligat să demonstreze existența condițiilor prevăzute de art. 174 Cod de procedură civilă, inclusiv riscul real ca neaplicarea măsurii solicitate să facă imposibilă sau considerabil mai dificilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

37. Aderent, instanța de recurs constată că argumentele invocate în cererea de aplicare a măsurii de asigurare nu demonstrează existența circumstanțelor prevăzute de art. 174 Cod de procedură civilă și nu justifică necesitatea suspendării licitației publice, întrucât simpla contestare a legalității actului executorului judecătoresc nu constituie, prin ea însăși, temei pentru aplicarea măsurilor de asigurare.

38. De asemenea, Colegiul nu poate reține argumentul recurentului întemeiat pe Hotărârea explicativă a Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 32 din 24 octombrie 2003, potrivit căruia legea nu limitează categoriile de acțiuni care pot fi asigurate. Într-adevăr, caracterul admisibil al

unei cereri de asigurare nu depinde de categoria litigiului, însă această împrejurare nu exonerează solicitantul de obligația de a demonstra necesitatea concretă a măsurii solicitate și existența circumstanțelor care justifică ingerința provizorie în drepturile celeilalte părți.

39. Colegiul nu poate reține nici argumentul recurentului întemeiat pe principiul „*a majori ad minus*". Împrejurarea că art. 175 alin. (1) lit. e) Cod de procedură civilă permite suspendarea urmăririi întemeiate pe un document executoriu contestat pe cale judiciară nu înseamnă că orice măsură mai restrânsă urmează a fi admisă în mod automat. Și în cazul aplicării unei alte măsuri de asigurare în temeiul art. 175 alin. (2) Cod de procedură civilă, solicitantul trebuie să demonstreze întrunirea condițiilor prevăzute de art. 174 Cod de procedură civilă, condiții care în speță nu au fost probate.

40. Mai mult, admiterea măsurii solicitate ar conduce la tergiversarea executării unui titlu executoriu valabil, afectând dreptul creditorului la executarea efectivă a creanței constatate prin actul executoriu și amânând nejustificat realizarea drepturilor acestuia.

41. În raport cu argumentele analizate, Colegiul constată că împrejurările invocate de recurent nu justifică existența unui risc real și iminent de natură să facă imposibilă sau considerabil mai dificilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești, astfel încât aplicarea măsurii solicitate nu se impune.

42. Această concluzie este susținută și de faptul că avocatul recurent nu a prezentat probe pertinente și concludente care să demonstreze existența circumstanțelor prevăzute de art. 174 Cod de procedură civilă și necesitatea suspendării licitației publice solicitate.

43. Colegiul observă că argumentele recurentului referitoare la eventuala desfășurare a unei licitații repetate, la diminuarea prețului de adjudecare ori la transmiterea bunurilor creditorului vizează consecințe ale executării silite, însă nu demonstrează în ce mod aceste împrejurări ar face imposibilă examinarea contestației sau executarea unei eventuale hotărâri judecătorești pronunțate asupra acesteia. Or, obiectul prezentului litigiu îl constituie controlul legalității actului executorului judecătoresc, iar nu existența ori întinderea creanței constatate prin documentul executoriu.

44. Nici argumentele recurentului referitoare la existența unor bunuri mobile aflate în apartamentele supuse executării ori la pretinsa afectare a dreptului său la locuință nu sunt de natură să justifice aplicarea măsurii solicitate, întrucât aceste susțineri vizează aspecte ce țin de legalitatea actelor și acțiunilor de executare contestate și urmează a fi examinate la soluționarea fondului contestației, nefiind suficiente, prin ele însele, pentru a demonstra existența condițiilor prevăzute de art. 174 Cod de procedură civilă.

45. Colegiul observă că recurentul nu a demonstrat în ce mod desfășurarea procedurii de executare contestate ar face imposibilă examinarea contestației sau pronunțarea unei soluții asupra legalității actului executorului judecătoresc. Or, obiectul litigiului îl constituie verificarea legalității încheierii executorului judecătoresc din 31 martie 2025, iar nu însăși existența dreptului creditorului constatat prin documentul executoriu. Prin urmare, simpla continuare a procedurii de executare nu echivalează, prin ea însăși, cu imposibilitatea realizării protecției judiciare solicitate.

46. În asemenea circumstanțe, Colegiul subliniază că recurentul urma să demonstreze, prin circumstanțe reale și probe pertinente și concludente, faptul că neinstituirea măsurii solicitate ar crea dificultăți reale în executarea unei eventuale hotărâri judecătorești sau ar genera un prejudiciu iminent, condiții care în speță nu au fost probate.

47. Prin urmare, evaluând cumulativ circumstanțele cauzei, argumentele invocate de recurent și condițiile prevăzute de art. 174 și art. 177 Cod de procedură civilă, Colegiul concluzionează că solicitantul nu a demonstrat existența unor împrejurări excepționale care să justifice suspendarea licitației publice și nici riscul real ca neaplicarea măsurii solicitate să facă imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești. În aceste condiții, soluția primei instanțe de respingere a cererii de asigurare a acțiunii este legală și întemeiată.

48. Colegiul reține că motivele invocate în recurs urmează a fi analizate prin prisma pretinselor erori de fapt și de drept imputate instanței de fond. În speță, argumentele formulate de recurent au fost examinate în raport cu obiectul litigiului, normele legale incidente și circumstanțele concrete ale cauzei, însă acestea nu infirmă concluziile instanței de fond privind lipsa condițiilor necesare pentru aplicarea măsurii de asigurare solicitate.

49. Deși recurentul și-a exprimat dezacordul față de soluția adoptată de prima instanță, argumentele invocate nu evidențiază o aplicare eronată a dispozițiilor art. 174, art. 175 și art. 177 Cod de procedură civilă și nici existența unor circumstanțe care să justifice concluzia că respingerea cererii de asigurare a acțiunii a fost nelegală sau neîntemeiată.

50. Reieșind din faptul, că încheierea contestată a fost adoptată cu respectarea normelor de drept procedural și material, Colegiul judiciar a ajuns la concluzia că recursul declarat de avocatul Colenco Aureliu, în interesele recurentului Ilan Șor, urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 aprilie 2025.

51. În conformitate cu art. 425, art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de avocatul Colenco Aureliu, în interesele recurentului Ilan Șor.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 23 aprilie 2025, pronunțată la cererea lui Ilan Șor către B.C. „Banca de Economii” S.A. în proces de lichidare, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Roman Talmaci, privind contestarea încheierii executorului judecătoresc.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,
Judecătorul: Roman Pascari

Judecătorii: Hristina Craveț

Svetlana Vîșcu